

227.

Oświadczenie rządowe

z dnia 14 lutego 1928 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych układu między Polską a Niemcami o administracji odcinka granicznego Warty, stanowiącego granicę, i o ruchu na tym odcinku, podpisanego wraz z postanowieniami wykonawczymi i protokołem końcowym w Poznaniu, dnia 16 lutego 1927 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 11 układu między Polską a Niemcami o administracji odcinka granicznego Warty, stanowiącego granicę, i o ruchu na tym odcinku, podpisanego wraz z postanowieniami wykonawczymi i protokołem końcowym w Poznaniu dnia 16 lutego 1927 r., dokumenty ratyfikacyjne powyższego układu wymienione zostały w Warszawie dnia 13 lutego 1928 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

228.

**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 7 lutego 1928 r.

o areszcie domowym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W § 18 kodeksu karnego z 1871 r. dodaje się ust. 3 w brzmieniu następującem:

„Sąd może w wyroku lub osobnej uchwale orzec, że skazany na karę aresztu nie dłuższą od siedmiu dni odbędzie ją w własnym mieszkaniu (areszt domowy)”.

Art. 2. Przewidziany w § 246 ustawy karnej z 1852 r. areszt domowy można nałożyć tylko w razie wymierzenia aresztu nie dłuższego od siedmiu dni.

Art. 3. Areszt domowy (w mieszkaniu) można zastosować także w razie skazania na areszt zastępczy, wymierzony w miejsce grzywny.

Art. 4. Podczas odbywania kary aresztu domowego (w mieszkaniu) skazanemu nie wolno opuszczać swego mieszkania ani przyjmować odwiedzin bez zezwolenia władzy zarządzającej wykonanie kary.

Art. 5. Władza zarządzająca wykonanie kary może zarządzić nadzór nad wykonaniem aresztu przez organa policji państwowej.

Minister Sprawiedliwości oznaczy w drodze rozporządzenia sposoby wykonywania nadzoru.

Art. 6. Stwierdzenie wydalenia się skazanego z mieszkania powoduje wykonanie całej kary w areszcie publicznym.

Art. 7. Kto, podczas odbywania kary aresztu domowego samowolnie mieszkanie opuści lub przyjmie odwiedziny bez zezwolenia, przewidzianego w art. 4, — ulega karze aresztu do sześciu tygodni.

Właściwy jest sąd powiatowy (pokoju).

Art. 8. Postanowienia art. 4—6 mają odpowiednie zastosowanie w wypadku, gdy sąd powszechny lub prokurator przy takim sądzie są powołani do wykonania kary aresztu domowego, orzeczonego na zasadzie ustawy wojskowego postępowania karnego.

Art. 9. Przepisy rozporządzenia niniejszego mają odpowiednie zastosowanie do wykonania zapobiegawczego aresztu domowego według art. 416 i 428 ustawy postępowania karnego z 1864 r.

W wypadku, przewidzianym w art. 428 u. p. k. z 1864 r., ustanowienie straży jest obowiązkowe; jeśli jednak areszt ten przedłuża się ponad siedem dni, oskarżonego odstawia się do aresztu publicznego.

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
*J. Piłsudski*Minister: *K. Bartel*Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*Minister Skarbu: *G. Czechowicz*Minister Sprawiedliwości: *A. Meyszłowicz*Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
*Dr. Dobrucki*Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*Minister Komunikacji: *Romocki*Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*Minister Poczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*